

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:269038
Datë: 22.03.2024
Numri i dokumentit: 05490739

C-IV-14-4507

Ankuesi

A K ,Prishtinë.

Kundër:

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, rr. “Dritan Hoxha” nr. 55, Lakrishtë, Prishtinë.

Për: Palët

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Sylejman Shumolli, me 22 mars 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- I. **REFUZOHET** ankesa si e pabazuar dhe **VËRTETOHET** vendimi i Autoritetit të Likuidimit PRN093-0294, të datës 03 qershor 2014, si i drejtë dhe i bazuar në ligj.
- II. Nuk caktohen taksa gjyqësore për ankuesin.

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 12 qershor 2014, ankuesi dorëzoi në Dhomën e Posaçme, një ankesë kundër Vendimit nr. PRN093-0294, të datës 03 qershor 2014, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej Autoriteti i Likuidimit ose shkurt AL), më të cilin ishte refuzuar si e pavlefshme kërkesa e tij për kompensimin e mjeteve të asistencës sociale nga NSH “Gërmia” (në likuidim). Ankuesi theksoi se gjendja faktike nuk është vërtetuar fare sepse deri në momentin e likuidimit të NSH-së ka qenë në listën e pagave dhe e ka marr edhe 20 % nga shitja e aseteve të NSH-së. Me vendimin e AKP Zyra Regjionale në Prishtinë është refuzuar kërkesa ime si ish punëtor i ndërmarrjes, ku unë kam të drejtë në shfrytëzimin e mjeteve të qirasë sepse jam lajmëruar në punë por pa fajin tim jam caktuar në asistencë sociale që e kam marr nga mjetet e qirave të paguara nga lokalet e NSH-së. Ankuesi më tej pohoi se meqenëse NSH-ja nuk ka qenë duke funksionuar si ndërmarrje prodhuese, prona e kësaj NSH-je është dhënë me qira dhe prej qirave kemi marr asistencën sociale dhe në momentin e likuidimit e kemi kërkuar asistencën sociale të papaguar dhe atë prej 1 janar 2005 e deri më 14 gusht 2007 në shumë prej 1,500.75 €

që do të thotë 50.00 € në muaj. Ankuesi më tej pohoi se është bërë aplikimi i gabuar i dispozitave të ligjit mbi AKP-në. Në bazë të nenit 23 pika 1 dhe 1.1 të Ligjit mbi AKP-në unë si punëtor kam dorëzuar formularin me kërkesë të më paguhen mjetet – pagat të cilat janë grumbulluar prej qirave të objekteve të NSH-së. Ankuesi thekson se meqenëse si ish punëtor i plotësoj kushtet për njohjen e të drejtës për marrjen e asistencës sociale nga qiratë e grumbulluara të NSH-së i propozon gjykatës që të obligohet e paditura që të bjerë vendim që ti paguaj mjetet – pagat e papaguara nga qiratë dhe ti paguaj edhe shpenzimet e procedurës dhe të avokatit sipas tarifës së OAK si dhe të vendos me një vendim meritore në këtë çështje. Ankuesi në mbështetje të ankesës së tij ka bashkangjitur dëshmitë në kopje si: Vendimin e kundërshtuar, Formularin e kërkesës për likuidim REF L25 datë 02 tetor 2007, Vendimin e lëshuar nga NSH-ja nr.31 datë 13 korrik 1999 me të cilin u caktua ankuesi kryepunëtor në shitoren Fontana dhe Kërkesën e AKP për dëshmi dhe informacione shtesë datë 08 maj 2014.

Me 15 mars 2017, e paditura AKP-ja parashtrroi mbrojtjen e saj përmes së cilës konteston si ekzistencën ashtu edhe shumën e kërkesës dhe më tej i përmbahet qëndrimit se AL ka kryer një vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat ligjore gjithashtu janë zbatuar saktësisht. E paditura në radhë të parë konstaton papranueshmërinë e ankesës në kuptim të Nenit 28.2.6 të Shtojcës së Ligjit nr. 04/L-033, i cili parasheh se një ankesë e dorëzuar në përputhje me kushtet e caktuara në nenet 25 dhe 27 të kësaj Shtojce. Parashtruesi nuk ka paraqitur një pasqyrë të hollësishme të fakteve dhe argumenteve ligjore mbi të cilat mbështet ankesën si dhe provave përkatëse. Ankesa thjesht i referohet pretendimit se parashtruesit i takojnë mjetet e grumbulluara nga qiratë e lokaleve të NSH-së, pa argumentuar dhe aq më pak provuar këtë pretendim për periudhën kontestuese. Po ashtu, në ankesë nuk përcaktohet se cilat dispozita të Ligjit nr.04/L-034 është shkelur në vendimin e AL, kusht ky për dorëzimin e një ankese në DHPGJS sipas nenit 70.2 të Shtojcës së Ligjit nr.04/L-033. Më tej e paditura thekson edhe njëherë se e kundërshton si ekzistencën e detyrimit ashtu edhe lartësinë e tij si të pabazuar në fakte dhe prova të besueshme. E paditura thekson gjithashtu rregullin bazik në procedurën civile kontestimore sipas të cilit parashtruesi e ka detyrimin dhe barrën e provës (Neni 7 i LPK dhe Neni 23 i Shtojcës së Ligjit 04/L-033). E paditura dëshiron të sqarojë se fillimisht në formularin e kërkesës, ankuesi kishte kërkuar kompensim për mjetet e asistencës sociale për periudhën janar 2005 – gusht 2007, si rrjedhojë AL i kishte dërguar një kërkesë për dëshmi shtesë si dhe të dorëzojë çdo dokument tjetër që vlerëson se e mbështet apo dëshmon pretendimin e tij. Në përgjigje parashtruesi dorëzoi kopjen e letërnjoftimit, librezës së punës mirëpo asnjë dokument konkret që dëshmonte pretendimin e tij, përkatësisht ndonjë vendim të lëshuar nga NSH-ja ku autorizohen dhënia e asistencës sociale për të. Për sa më sipër, AL konstatoi se edhe pas komunikimit me parashtruesin, nuk kishte asnjë provë që të dëshmonte bazën e kërkesës së parashtruesit për kompensim. Prandaj, në bazë të nenit 36.2.2 të Shtojcës së Ligjit Nr.04/L-034 për AKP-në, AL me të drejtë konstatoi se dëshmimi i kërkesës i paraqitur nga parashtruesi i kërkesës mbetet jo i plotë edhe pas kërkesës për dokumente shtesë. Neni i lartpërmendur parasheh: “*elementet në vijim përbëjnë bazë të mirë dhe të mjaftueshme sipas këtij ligji për refuzimin e një Kërkesë apo interesi të pretenduar të kapitalit apo pronësisë:... dokumentacioni për Kërkesën apo interesin e pretenduar i paraqitur nga kreditori i pretenduar apo bartësi i interesit të pretenduar mbetet jo i plotë edhe pas kërkesës për dokumente apo dëshmi plotësuese*”. Parashtruesi në ankesën e paraqitur këtu ndonëse pretendon vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, sërish

përsërit të njëjtën mangësi si gjatë procedurës së shqyrtimit të kërkesës në likuidim, përkatësisht nuk ofron asnjë dokument apo çfarëdo prove konkrete që dëshmon se parashtruesit i ishte njohur një e drejtë për përfitimin e asistencës sociale në shumën arbitrare të referuar nga ai në kërkesë. Theksohet se barra e provës bie mbi parashtruesin për të vërtetuar pretendimin e tij, të cilin parashtruesi jo vetëm që nuk e bëri në përgjigjen ndaj kërkesës së AL për dëshmi dhe informacion shtesë, por vazhdon të mos e dëshmojë as në procedurën e ankimit këtu. Si rrjedhojë, Vendimi i AL, ku konstatohet se kërkesa mbeti jo e plotë edhe pas komunikimit me parashtruesin, është një vendim i drejtë dhe në përputhje të plotë me nenin 36.2.2 të Shtojcës së Ligjit nr.04/L-034. Së fundmi, parashtruesi në ankesë pretendon se ka dorëzuar kërkesën në përputhje me nenin 23.1 të Shtojcës së Ligjit nr.04/L-034, të cilën në fakt e paditura e konteston. Kjo dispozitë parasheh se një dëshmi e kërkesës së dorëzuar në likuidim duhet ndër të tjera të përmbajë edhe një përshkrim të natyrës së kërkesës, duke identifikuar si ka lindur detyrimi, si dhe dëshmi të hapave ligjorë të ndërmarrë në lidhje me pretendimin dhe të gjitha dëshmitë përkatëse që e dëshmojnë / vërtetojnë atë pretendim. AL në zbatim të nenit 23.3 të Shtojcës së Ligjit nr.04/L-034 i dha parashtruesit një mundësi të dytë për të plotësuar kërkesën e tij me dëshmitë mbështetëse, të cilën parashtruesi nuk e bëri. E paditura i propozon gjykatës që të refuzoj ankesën si të papranueshme dhe / apo të pabazuar si dhe të vërtetoj (lërë në fuqi) vendimin e AL në pajtim me Nenin 70.4 të Shtojcës së Ligjit Nr.04/L-033. E paditura në mbështetje të mbrojtjes së saj ka bashkangjitur dëshmitë në kopje si: Kërkesën e AL për dëshmi dhe informacione shtesë datë 08 maj 2014, Përgjigjen e ankuesit në kërkesën për dëshmi dhe informacione shtesë datë 14 maj 2014 së bashku me dëshmitë në kopje si: Librezën e punës, Letërnjoftimin dhe Kërkesën për emërim të anëtareve në AL datë 17 gusht 2006.

Me 05 prill 2017, ankuesi dorëzoi përgjigjen e tij në mbrojtjen e të paditurës.

Me 05 maj 2017 e paditura dorëzoi kundërpërgjigjen e saj.

Për detaje të tjera, referimi mund të bëhet në dosjen e lëndës.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa refuzohet si e pabazuar dhe vërtetohet vendimi i AL si i drejt dhe i bazuar në ligj.

Në bazë të nenit 2.4 dhe nenit 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejshëm Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa nuk e vërtetojnë atë dhe merr Aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Neni 42 pika 2 e Ligjit për Dhomën e Posaçme, parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrësia apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuara), ndërsa pika 3 parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për

të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë, nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Sipas nenit 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, palët kanë për detyrë ti paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla. Me fjalë të tjera, kushdo që thotë diçka duhet ta dëshmojë atë (*ei incumbit probatio qui dicit*).

Nga pohimet e palëve dhe shkresat e lëndës gjykata gjen se ankuesi ka kundërshtuar vendimin e AL nr. PRN093-0294, datë 03 qershor 2014, me të cilin vendim, edhe pas kërkesës për dëshmi dhe informacione shtesë ishte refuzuar në mungesë të provave kërkesa e tij për kompensimin e mjeteve të asistencës sociale në shumë prej 1,500.75 € për periudhën kohore prej 1 janar 2005 – 14 gusht 2007 nga NSH “Gërmia” (*në likuidim*).

Gjykata ka shqyrtuar me kujdes të gjitha dëshmitë e dorëzuar nga ankuesi si dhe ka marr në shikim Listën e punëtorëve në asistencë sociale I – XII 2005 – Analiza e asistencës sociale përfunduar me 31 dhjetor 2005; faqe 1-9, (Listë e cila është dorëzuar në disa lëndë të kësaj natyre që janë në shqyrtim në gjykatë si: C-IV-14-4965, C-IV-14-6120, C-IV-14-6448, etj.), por ka gjetur se pretendimet e tij të parashtruara në ankesë janë të pa mbështetura në dëshmi dhe si të tilla të pabazuara. Për më tepër gjykata ka shikuar me kujdes listën në fjalë dhe ka gjetur se emri i ankuesit nuk figuron fare në atë listë të cilën gjykata e ka marr për bazë në shumë raste për të aprovuar së paku pjesërisht kërkesat e tilla. Prandaj, në mungesë të dëshmive ankesa refuzohet.

Ankuesi nuk kishte parashtruar prova relevante në procedurën e likuidimit tek AL, as pas kërkesës së AL për dëshmi dhe informacione shtesë, e as në kohën e parashtrimt të ankesës në gjykatë kundër vendimit të AL, me të cilat do të mund të dëshmonte se NSH detyrohet për kompensimin e mjeteve të asistencës sociale. Ankuesi ka dështuar që të dorëzojë prova relevante në mbështetje të ankesës së tij edhe pas pranimit të mbrojtjes së të paditurës për përgjigje, duke zgjedhur që vetëm të përsëris pretendimet e tij. Siç edhe ka arsyetuar e paditura gjërisht në mbrojtjen e saj, AL me të drejtë ka refuzuar kërkesën e ankuesit me vendimin e kundërshtuar, kur ka konstatuar refuzimin e saj në mungesë të dëshmive.

Si përfundim, gjykata gjen se në mungesë të dëshmive, pretendimet e ankuesit lidhur me të drejtën e tij në kompensim për asistencë sociale, nuk janë të mbështetura me provat e nevojshme materiale, prandaj si të tilla janë refuzuar si të pabazuara.

Gjykata ka shqyrtuar edhe pretendimet e tjera të ankuesit në lidhje me objektin e kontestit, por gjen se të njëjtat nuk mbështeten në asnjë dëshmi relevante dhe si të tilla nuk kanë efekt për të vendosur ndryshe në këtë çështje.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjyqimit.

Taksat gjyqësore

Në bazë të nenit 62.5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, secila palë do ti mbulojë shpenzimet e veta. Në pajtim me nenin 8.1.2 të Udhëzimit Administrativ për Unifikimin e Taksave Gjyqësore, të Këshillit Gjyqësor të Kosovës (KGJK) nr. 01/2017, të datës 22 mars 2017, nuk caktohen taksa gjyqësore, në këtë procedurë ankimore, pasi që ankuesi është në pension dhe pagesa e taksave ndikon drejtpërdrejt në gjendjen e tij ekonomike.

Këshilla juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Sylejman Shumolli
Gjyqtar